

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

De filijs. Remissivè paragraph. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

servi, sine necessitate in pauperes distribuendi, vi juris, redeant, necesse est.

21. Tertiò, lex illa de bonis vacan-
tibus est admodum odiosa; applicat e-
niam sibi rex, quod suum non erat:
ergo restringenda ad bona, quae in
nullius prorsus sunt potestate; sed ser-
vi peculium est in radicali potestate
domini, ut dictum est; ergo &c.

22. Quarto. Ex legibus ¹ testari
servi absolute non possunt: imo si tem-
pore, quo servus testamentum con-
dit, ignoret, se factum esse liberum à
suo domino, vel dubitet de suo statu,
esto, re vera sit liber, testamentum est
nullum. Iani sic: ideo testari vetatur
servus, quia supponitur ^{is}, non habe-
re bona, de quibus libere disponere
post mortem posuit, idque quia om-
nia sua sunt domini, qui non ut hæres
sed ut dominus omnia servi bona sibi
Vendicat; cum ergo fiscus solum præ-
tendat bona vacantia (id est bona illa,
quæ nullius sunt: secus enim bona va-
cantia non essent) ad bona hæc, de
quibus loquimur, quæ vere sunt do-
mini, se intrudere nequaquam va-
let.

¹ Vide leges apud Mol. t. r. d. 137.

Confirmatur: quia bona vacantia
sunt illa, de quibus, cum quis haberet
jus testandi, testatus tamen non est:
at servus, ut dictum est, non habet jus
testandi de rebus suis, ergo, &c. Ha-
bitens domini defensio, ex cuius ar-
gumentis apparent fisci argumenta sa-
tis superque dissoluta. Mihi ergo viam
màjorem facit dominus - quam Rex:
Imo, etiam si ejusmodi servus habeat
legitimos hæredes, qui ab intellectu pos-

sint in eo peculio succedere, non hi suc-
cederent, ex mea sententia, sed integ-
rum redire peculium ad dominum
debet. Ratio est jam insinuata, quia
ex benigna legum interpretatione di-
sponere de eo potest servus; si ergo de
eo non disposuit, iam redit domini
jus. Exciperem, nisi hic servus pe-
culio gaudens, habeat filios indigentes
alimentis; pro filiorum enim alimen-
tis disposuisse legitimè semper censem-
sus est, quasi pro suo usu, de suo pe-
culio pater; & quidem nimis impium
esset, indigentibus filijs necessaria ali-
menta, ex patris peculio denegare.

§. II.

De filijs.

1. DE his multa dixi, & satis ^{ant},
in 4. praecepto, lib. 5. c. 4. §. 1.
de furto eorumdem filiorum, vide in-
fra tr. 2. c. 3.

§. III.

Selecta de uxoribus, ex bonis mariti ali- quid usurpantibus.

1. P endent, quæ dicturi sumus, ex
cognitione modi, quo matri-
monium initum inter conji-
ges sit. De jure comuni, ad susti-
nenda onera matrimonij certum quid
in dotem ab uxore datur marito, cuius
solidi fructus & administratio ^{aa} apud
ipsum est; nam proprietas est uxoris;
unde dissoluto matrimonio per mor-
tem, vel legitimo intercedente di-
vortio, restituenda est tota dos eidem
uxori,

